

РЕШЕНИЕ

№ 3030

гр. София, 05.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 134 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: АЛБЕНА Б. ДОЙНОВА

при участието на секретаря П.Д.Ш.
като разглежда докладваното от АЛБЕНА Б. ДОЙНОВА Административно наказателно дело № 20211110216068 по описа за 2021 година

Производство по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Делото е образувано по жалба на “И.Т.” АД, чрез представляващия го И.Л. срещу Наказателно постановление № 117/14.10.2021г. на Директор на ТД на Агенция Митници – София, с което на основание чл.110, ал.2, вр. чл. 87, ал. 6 от ЗАДС е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 100,00 лева.

В жалбата се релевират доводи за неправилност и незаконосъобразност на издаденото постановление. Твърди се, че е налице неправилно приложение на материалния закон и процесуалните правила, тъй като АНО неправилно е приел, че се касае за шест отделни нарушения, за което е издал шест отделни НП, макар да се касае за една доставка респ. едно нарушение. На самостоятелно основание посочва, че неправилно нарушението не е квалифицирано като маловажно. Иска се отмяна на санкционния акт. Претендират се разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован се представлява от упълномощен процесуален представител – адв. Т., която поддържа жалбата и пледира за отмяна на санкционния акт. Твърди, че нарушението не е извършено от обективна страна. Пространствени съображения по същество в подкрепа на искането си излага в писмени бележки.

Въззиваемата страна, Агенция Митници, чрез процесуалния си представител юрисконсулт В., оспорва жалбата. Намира издаденото наказателното постановление за правилно и законосъобразно, и като такова моли да бъде потвърдено изцяло. Представя писмени

бележки.

Съдът, като се запозна с доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа страна:

“И.Т.“ АД, ЕИК НОМЕР, е данъчнозадължено лице, съгласно чл. 3, ал. 1, т. 6 от ЗАДС, въз основа на Удостоверение № BG005800/2119179/22.02.2021 г., издадено на основание чл. 83з от ЗАДС, от директора на ТД Югозападна по подадено Уведомление с вх. № П9г-461/32-56706/18.02.2021г. за получаване на акцизни стоки, освободени за потребление на територията на друга държава членка, съгласно чл. 76в, ал. 4, т. 1 от ЗАДС.

На 02.03.2021 г. “И.Т.“ АД, ЕИК НОМЕР, подава до директора на ТД Югозападна на АМ Уведомление за получаване на акцизни стоки, освободени за потребление на територията на друга държава членка, съгласно чл. 76в, ал. 4, т. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС) с вх. № П9г-598/32-70247/02.03.2021г.

Във връзка с горесцитираното уведомление, на 04.03.2021г. е издадено Удостоверение за платен акциз № BG005800/2119274/04.03.2021г. за получаване на: „други смазочни масла и други масла“ с кодове по КН 27101981, 27101983 в количество 770 кг и „смазочни препарати и препарати за омасляване“ с код по КН 34039900 в количество 180 л от изпращач Same Deutz Fahr Deutschland, Lauingen, Германия и с място на доставка на територията на Република България – с. Тръстеник, общ. Иваново, обл. Русе, база на “И.Т.“ АД.

На 30.03.2021 г. в Българската акцизна централизирана информационна система (БАЦИС) от “И.Т.“ АД, ЕИК НОМЕР, е регистриран електронен акцизен данъчен документ (е-АДД) с Уникален контролен номер (УКН) 0000000005946327/30.03.2021 г. за получените акцизни стоки по Удостоверение за платен акциз № BG005800/2119274/04.03.2021 г.

За осъществяването на доставката, “И.Т.“ АД, ЕИК НОМЕР, в качеството си на данъчнозадължено лице, подава Акцизна декларация вх. № BG005800/01- 01892/16.04.2021.

С писмо рег. № 32-94782/23.03.2021 г. на ТД Югозападна на АМ от “И.Т.“ АД са изискани заверени копия на фактура и товарителница по доставката. Писмото е получено от дружеството на 26.03.2021 г., видно от известие за доставяне бар код ИД PS 1202 00E76W 9.

С писмо вх. № 32-103309/31.03.2021 г. “И.Т.“ АД представя пред ТД Югозападна на АМ изисканите документи. При проверка от страна на контролния орган на предоставената международна CMR-товарителница № T186055/19.02.2021 г. по доставката, издадена от Same Deutz Fahr Deutschland, Lauingen, Германия, с дата на изпращане на стоките 19.02.2021 г., е установено, че в клетка 24 на товарителницата, заверена от получател “И.Т.“ АД в гр. Русе, не е посочен задължителен реквизит „дата на разтоварване“.

За установяване на датата на получаване на територията на страната на акцизните стоки по Удостоверение за платен акциз № BG005800/2119181/22.02.2021 г. е изпратено писмо рег. №

32-116202/12.04.2021 г. от директора на ТД Югозападна на АМ до ЕТ „А.-Г.Л.“, посочен като превозвач по товарителницата по доставката. С писмото се изискват документи, удостоверяващи точната дата на получаване на акцизните стоки по горесцитираното уведомление на територията на Република България. Писмото е получено от едноличния търговец на 13.04.2021 г., видно от известие за доставяне № ИД PS 1202 00E5OC 5.

С писмо вх. № 32-133601/26.04.2021 г. ЕТ „А.-Г.Л.“ представя пред ТД Югозападна на АМ: CMR-товарителница № T186055/19.02.2021 г., издадена от Same Deutz Fahr Deutschland, Lauingen, Германия и заверена в гр. Русе от „И.Т.“ АД на 26.02.2021г., както и Товарителница за превоз в страната № 003612/25.02.2021 г.

В разпоредбата на Чл. 87, ал. 1 от ЗАДС е установено, че акцизната декларация е документ, в който лицензираният складодържател или регистрираното лице декларира за всеки данъчен период определена информация, свързана с неговата дейност, която е основание за възникване на права и задължения, а ал. 6 въвежда задължение, че в случаите по чл. 20, ал. 2, т. 13 от ЗАДС, въпросната акцизна декларация се подава в 14- дневен срок от получаването на акцизните стоки

Съгласно разпоредбата на чл. 20, ал. 2, т. 13 от ЗАДС, освобождаване за потребление е получаването на акцизни стоки, освободени за потребление в друга държава членка, освен когато стоките постъпят в данъчен склад на територията на страната.

След запознаване с всички събрани по преписката материали св. Ю.В.В., на длъжност старши инспектор в ТД на АМ преценил, че се касае за извършено от страна на дружеството нарушение на чл. 110, ал. 2 ЗАДС, за което поканил упълномощен представител на дружеството да се яви за съставяне на АУАН.

На 14.05.2021г. св. В., в присъствието на свидетели и в отсъствието на нарушителя съставил против „И.Т.“ АД АУАН № 151/14.05.2021г. за извършено нарушение на чл. 110, ал. 1 от ЗАДС. Препис от така съставения АУАН бил връчен на нарушителя на 18.06.2021г.

В законоустановения срок по чл. 44 от ЗАНН постъпили възражения срещу така съставения АУАН.

Въз основа на така съставения АУАН било издадено и атакуваното НП № 170/14.10.2021г. на Директор на ТД на Агенция Митници – София, с което на основание чл.110, ал.2, вр. чл. 87, ал. 3 от ЗАДС е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 100,00 лева.

Тази фактическа обстановка Съдът приема за установена от събраните в хода на настоящото производство доказателства, съдържащи се в показанията на свидетеля Ю. В.а / актосъставител /, който са ясни, безпротиворечиви, логични и се подкрепят изцяло от събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения за това процесуален срок, от легитимното за това действие лице и при наличието на правен интерес, поради което се явява допустима.

Разгледана по същество, същата е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал.2 НПК и т.7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС/, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции - констатираща, обвинителна и сезираща. В настоящия случай АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност.

На следващо място, съдът служебно констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването и на двата административни акта - тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал.5, чл. 57 и чл. 58, ал.1 ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП.

Актът за установяване на административно нарушение и последвалото наказателно постановление са съставени в предвидените в чл.34 ЗАНН срокове.

Предвид изложеното, посочените административни актове са съставени без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание.

По приложението на материалния закон:

Отговорността на дружеството – въззивник е ангажирана на основание чл. 110, ал. 2, вр. чл. 87, ал. 6 от ЗАДС.

В разпоредбата на Чл. 87, ал. 1 от ЗАДС е установено, че акцизната декларация е документ, в който лицензираният складодържател или регистрираното лице декларира за всеки данъчен период определена информация, свързана с неговата дейност, която е основание за възникване на права и задължения, а ал. 6 въвежда задължение, че в случаите по чл. 20, ал. 2, т. 13 от ЗАДС, въпросната акцизна декларация се подава в 14- дневен срок от получаването на акцизните стоки

Съгласно разпоредбата на чл. 20, ал. 2, т. 13 от ЗАДС, освобождаване за потребление е получаването на акцизни стоки, освободени за потребление в друга държава членка, освен

когато стоките постъпят в данъчен склад на територията на страната.

В хода на съдебното следствие се установи по несъмнен начин, че дружеството – въззивник, в качеството си на данъчнозадължено лице по смисъла на [чл. 3, ал. 1, т. 6 ЗАДС](#), е било длъжно да подаде акцизна декларация в 14 - дневен срок от получаването на акцизните стоки (26.02.2021 г.), които, на основание [чл. 20, ал. 2, т. 13 ЗАДС](#), са освободени за потребление в друга държава членка, т. е. до 12.03.2021 г. (вкл.) което не е било сторено в законоустановения срок.

За посоченото нарушение разпоредбата на чл. 110, ал. 2 от ЗАДС предвижда санкция за лице, което не подаде акцизна декларация в срока по чл. 87, се наказва имуществена санкция в размер от 100 до 2 000 лв. – за юридическите лица и едноличните търговци, и с глоба в размер от 50 до 1 000 лв. – за физическите лица.

В конкретния случай наложената санкция е в предвидения от закона минимален размер, поради което съдът не може да ревизира нейния размер.

Настоящият съдебен състав не споделя доводите на жалбоподателя, че за един нарушение незаконосъобразно са били наложени шест отделни санкции.

От приложените по делото писмени доказателства е видно, че се касае за няколко вида стоки, за които, именно заради вида им, следва да се подадат различни уведомления, тъй като за някои тези стоки се определя акциз, а за други - не. Разпоредбата на [чл. 76в, ал. 4, т. 1 от ЗАДС](#), установява, че лицето по чл. 3, ал. 1, т. 6, което получава стоки по ал. 1 е длъжно да уведоми писмено преди изпращането на акцизните стоки от другата държава членка компетентното митническо учреждение по постоянен адрес, съответно седалище, че възнамерява да получи акцизни стоки. В конкретния случай дружеството е подало уведомление за получаване на акцизни стоки, освободени за потребление на територията на друга държава членка, съгласно [чл. 76в, ал. 4, т. 1 от ЗАДС](#), както и уведомления и за другите видове стоки, предмет на паралелно развиващи се производства. Следва да се подчертае, също така, че за различните видове стоки описани в международната товарителница са издадени различни фактури, а от друга страна същите са и с различни адреси на разтоваряне. Изложеното води до извода, че независимо, че жалбоподателя твърди, че се касае за една доставка, тъй като е един получател и е ползвано едно превозно средство, този довод не може да бъде споделен.

Разпоредбата на чл. 28 ЗАНН дава възможност на наказващия орган при наличието на маловажен случай на административно нарушение да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание, като с тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007 г., ОСНК на ВКС излезе със становище че изразът в закона "може" не обуславя действие при "оперативна самостоятелност", а означава възлагане на компетентност и наказващият орган е длъжен да приложи тази привилегирована разпоредба. Същото решение посочва, че в случаите, когато това не е сторено от него, а са налице предпоставките за това, то налице е основание за отмяна на наказателното постановление,

поради издаването му в противоречие със закона.

Съдът намира, че случаят не е маловажен, тъй като конкретния случай не се отличава с по – ниска степен на обществена опасност от други типични за този вид нарушения.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че обжалваното наказателно постановление е правилно - законосъобразно и обосновано, издадено в съответствие с изискванията на материалния закон и при съобразяване с процесуалните правила, поради което основания за отмяната му не са налице.

По делото не се претендират разноски, поради което съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Така мотивиран и на основание чл. 63 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 170/14.10.2021г. на Директор на ТД на Агенция Митници – София, с което на основание чл.110, ал.2, вр. чл. 87, ал. 6 от ЗАДС е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 100,00 лева, като правилно и законосъобразно.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____